

tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget forkastes. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at Udvalget kun havde stillet sig til Lovforslaget, saaledes som det var ved 2den Behandling, af Hensyn til, at det var sat i Forbindelse med det første af de Lovforslag, som i Dag ere bortfaldne. Dette var Grunden til, at Udvalget overvandt de Betænkkeligheder, som det havde med Hensyn til forskellige Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag. Medens Udvalget nemlig vel var enig i, at det Niemed, der tilføjedes ved Lovforslaget, var et Niemed, der fortjente at fremmes, vare adskillige af dets Medlemmer dog paa den anden Side af den Mening, at det ikke var paa den Raade, som foreslaaet var, vilde opnaa sit Formaal, samt at dette Formaal vilde kunne opnaas bedre og paa en mere fylldig Raade ved en almindelig Reform i den bestaaende gamle Bygningssagstøvs Bestemmelser, hvortil der jo alt er truffet Forberedelser af den høitærede Finansminister, saa at det vel tør forventes, at det ikke vil vare længe, inden man, derom vil erholde et Lovforslag. De Betragtninger, som saaledes havde gjort sig gjældende, og som man, som sagt, kun af Hensyn til den Sag, hvormed Lovforslaget var stillet i Forbindelse, stillede sig svagt overfor og saae bort fra, maa nu atter paa dette Stadium fuldstændig gjøre sig gjældende, medens jeg derhos haaber, at naar Spørgsmaalet om tillige med Bygningssagstøven at lade Arealafgiften bortfalde, atter skulde opstaa, Sagen da maa komme til at foreligge i en mere forberedt Form end den, hvori Thinget har modtaget det foreliggende Lovforslag. Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale det høie Thing, at forkaste dette Lovforslag.

Finansministeren: Jeg skal kun bemærke, at, dersom jeg havde havt den samme Raadighed med Hensyn til dette Lovforslag som med Hensyn til de to foregaaende, vilde jeg ogsaa nu have taget dette tilbage.

Ordføreren: Maatte jeg gjøre en Bemærkning endnu? Det er lige faldet mig ind, at det maatte ikke vilde være ganske rigtigt, om Udvalget satte Thinget i den Nødvendig-

hed at stemme om Lovforslagets Forkastelse, og da der er en nem Maade, hvorpaa Thinget uden det kan tilkjendegive sit Ansættelse om, at Sagen maa komme under nærmere Overvejelse, inden der bliver Spørgsmaal om en Lov derom, nemlig ved at vise den tilbage til Udvalget, skal jeg tillade mig at stille det Forslag, at Sagen vises tilbage til Udvalget.

Da Ingen begjærede Ordet om dette Forslag, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Ordføreren's Forslag om at vise Sagen tilbage til Udvalget vedtoges med 24 St. mod 12.

Formanden: Hermed er altsaa denne Sag afgjort.

Finansministeren: Maa jeg ubede mig Ordet for at rette et Spørgsmaal til Formanden udenfor Dagsordenen.

Formanden: Den ærede Minister har Ordet.

Finansministeren: Jeg maa maasse tillade mig i Anledning af, at det sandsynligvis er sidste Gang, at jeg kommer til at tale i dette Thing, at henvende et Spørgsmaal til den ærede Formand. De Lovforslag, som af mig ere indbragte her i Thinget, have jo ikke været særdeles mange, og deres Skjæbne har ikke været den blideste, hvorfor jeg saa meget desto nødigere savner, at et af dem ikke er kommet til det ærede Things Afgjørelse. Dette er imidlertid Tilfældet med et Lovforslag, som jeg tillod mig at forelægge strax i Sæssionens Begyndelse, og som kun bestod af 6 Paragrafer, ligesom jeg forelagde det efter et udtrykkeligt, af dette ærede Thing i sin Tid udtalt Ansættelse, nemlig Lovforslaget om Statsregnskabet. Det modtog ved 1ste Behandling her i Thinget en meget ventlig Dmtale af de fleste af de ærede Talere, der havde Ordet, med Hensyn til samme, og derpaa gik det i Udvalg. Dette Udvalg indhentede forskellige Oplysninger fra mig, hvilket allerede skete i November Maaned. Jeg modtog derpaa senere et Udkast til en Betænkning i Sagen, hvorom jeg konfererede